

[Madsen-Mygdal.]

og tildække de sande Forhold gennem Tvangsaflevering af fremmed Valuta? Efter at vi nu i et halvt Aar — det var netop i Gaar et halvt Aar siden, at Tvangsafleveringen blev indført — har haft denne nemme Form for Valutapolitik, at vi blot skriver det Tal paa Børstavlen, som Regeringen ønsker, men i øvrigt lader det økonomiske Liv, der danner Baggrunden for Kronens Værdi, udvikle sig, som det bedst kan, er der maaske ogsaa Grund til at fæste Opmærksomheden ved, at intet af de andre Lande har ønsket at følge vort Eksempel. Hvis det er en saa fortræffelig Opfindelse, som Danmark her har Æren af at have gjort paa det valutapolitiske Omraade, er det saa ikke mærkeligt, at de andre Lande ikke ønsker at efterligne os? Forklaringen turde være den, at man alle andre Steder end netop her i Danmark indser, at den Fremgangsmaade, vi benytter, aldeles intet har med ærlig og reel Valutapolitik at gøre, men at der tværtimod er Tale om en valutapolitisk Tilsløring af de virkelige Forhold, en Fiktion, der intet er værd, fordi den paa Forhaand er dømt til at bryde sammen i Løbet af kort Tid.

Om Forholdet er ogsaa det, at i alle andre Lande, kun ikke her i Danmark, indser man, at hvis man ønsker at holde sin Valuta oppe, saa maa Bestræbelserne gaa ud paa at fremme Eksporten og hemme Importen. Men Tvangsaflevering af fremmed Valuta til Underpris kan selvsagt kun have den modsatte Virkning, fordi den begrundstiger Importvirksomhederne paa Eksportvirksomhedernes Bekostning. Medens der er enkelte andre Lande, der for at fremme Eksporten og derved Valutatilførselen har været inde paa det i øvrigt meget farlige og usunde Princip at bevilge Eksportpræmier fra Statens Side, saa er vi med den nuværende Valutaordning inde paa det stik modsatte Princip, og dette modsatte vilde vistnok i Dag være utænkeligt i et hvilket som helst andet Land end Danmark. Hvad tror man, den offentlige Mening i England vilde sige, hvis man foreslog, at den Sterling, som Eksportindustriene hjembringer, skulde afregnes til en Underpris af f. Eks. 2 Shillings pr. Pund? Jeg tror ikke, at en saadan Ordning vilde blive taalt i ret mange Dage, men her foreslaar altsaa Regeringen en Forlængelse af Tvangsafleveringen paa yderligere 5 Maaneder. Jeg tror ikke, det nytter, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nu gjorde det, at tale formanende Ord til Landbruget, og jeg tror heller ikke,

at den højtærede Handelsminister har Ret, naar han i Gaar udtalte, at denne Uro om Tvangsafleveringen skyldtes, at Landmændene havde tabt Hovedet, thi denne Fremgangsmaade maa jo her i Landet virke saa meget mere uretfærdig og udfordrende, som det netop her næsten udelukkende er Landbruget, der ved sin Eksport tilvejebringer den Valuta, som er underkastet Afleveringspligt. I de fleste andre Lande er det en Flerhed af Erhverv, der skaffer Valutaen hjem, i Regelen med Industrivirksomhed, Handel og Skibsfart i allerforreste Række. Her vender Afleveringspligten ret ensidigt mod det Landbrug, hvis Rentabilitet i Forvejen er undergraved ved det stadigt voksende Misforhold mellem Eksportpriserne, der bestemmer Indtægterne, og det urimeligt høje Prisniveau paa Hjemmemarkedet, som er bestemmende for Udgifternes Størrelse; og den skattemæssige Uret, som Opretholdelsen af den under de nuværende Forhold fuldkommen urimelige Ejendomsbeskatning udgør, forøges gennem Tvangsafleveringen med en valutamæssig Uret af endnu større økonomisk Rækkevidde.

I denne Forbindelse vil jeg gerne overfor de Erhverv, der har besvaret Spørgsmaalet om Afleveringspligtens Afskaffelse med at udtale sig for dette Systems Opretholdelse, tillade mig at bemærke, at Importhandelen og Hjemmeindustrien naturligvis uden større Vanskeligheder kan udtale sig for Tvangsudskrivning af Valuta. Den skader dem ikke, den er ganske rigtigt maaske en Fordel for dem, i hvert Fald i Øjeblikket. Disse Erhverv, der i Forvejen har den Fordel at købe paa et billigt Verdensmarked og sælge paa et dyrt Hjemmemarked, er imidlertid ikke underkastet nogen Afleveringspligt. De afleverer ikke Valuta, de bruger Valuta. Det forekommer mig, at man i denne Forbindelse maa lægge større Vægt paa det Erhverv, som Afleveringspligten direkte er rettet imod, og i saa Henseende kan der jo ikke være Tvivl om, at saavel Landbrugsraadets som Slagteriernes og Mejeriernes Udtalelser giver et tydeligt Udtryk for, hvad det Erhverv mener, som Afleveringspligten angaar. Men i Anledning af den virkelig beklagelige Uoverensstemmelse mellem de forskellige Erhverv her i Landet, som de afgivne Besvarelser udviser, kan jeg overfor de Erhverv, der i saa stærke Ord har krævet Afleveringspligt til Underkurs opretholdt overfor et andet Erhverv, ikke tilbageholde den Bemærkning, at hvis den Valutaordning, som Regeringen her foreslaar forlænget i 5 Maaneder, og ved Siden deraf den Regeringspoli-